

Landskap: Småland Upptecknat av: Carl Andeman
 Härad: Kinnareds Adress: Jungavärd Kalovik
 Socken: Kalovik Berättat av: Johan Nygren
 Uppteckningsår: 1937 Född år 1859 i Tåvelås
 Kolligen

Uppteckningen rör *Kyrkogrim-Kyrkordamen*
Kyrkogrim den benämningen har jag
 ej hört här på denna orten utan
 den vanliga benämningen är
 spöke, den som berättade detta för
 mig J. Nygren var i flera år
 kyrkovaktmästare och dödgrävare
 han såg något mystiskt det
 var en stor svart hund som
 ej var riktigt rätt med stå
 i kyrkoposten, här var en annan
 person som var litet konstig han
 var född 1865 han var en på sitt sätt

Skriv endast på denna sida!

7 sid.

sid
2

5230

märklig han besökte nästan alla kyrkor
han kallades (Hälselyckeheren) hans namn
var Karl Aug. Johansson han gick i bländ
på nätterna och gick då in på kyr-
kogårdarna. Han sig vid en begrav-
ning i Kolosvik på slutet av 1800 talet
likt var efter borgaren Magnus Lag
att en stor svart hund följde
efter kistan
I Jäts Kyrka sägs vara för en tjugo
år sedan Ett lys på en del nätter
det var en som bodde intill han
omtalade saken för pastorn i för-
samlingen och hade bad herranen
medela sig då det ryktes, och då
klädde pastorn sig i kapp och
krage och gick in i kyrkan men

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Spälund
 Jönköping
 Kolosvik
 1797
 Carl August
 Petersen
 2.
 Bar. Johan Nygren
 född 1859 i Jävels
 församling

ingen fick följa med honom in men
då han var inkommit försvann lyset
och har sedan den aldrig varit syn-
ligt, och detta har hänt på min
tid, och kyrkan var Jäts gamla äde-
kyrka och pastorn hette Sjödén,
Den nyss nämnde C A Johansson
han gick en julnatt förbi Tåvel-
iås kyrka och då fick han se de
döda som i ett eldhar hur en del
pligades och vilken jämmer det var
och svårast för den flickan som
hade dansat sig till döds, det
är en händelse som skall vara
mycket rann att en flicka
i den församlingen dog under
en dans i Tåvelias

När någon som har sett något på
en kyrkogård så betraktas det som
ett varsel. En flicka här i Kolosvit
fick en gång se en likkista så
på den plats som de brukar ställa
liken innan de har nyp den på
kyrkogården, och litet efter dog
hon. Den som får se något sådant
får alltid i regel något sorgligt
med det märaste

En annan nu levande lundtbubare
S J Karlsson var för en tiotal
år sedan ute en kväll då mötte
han två liffärder och litet efter
drunknade hans far och systers
här i sjön åsken
Joy och min faster och fasterar var

sid
5

5230

på färd 1921 kl 5 det var bara litet
före jul så det var märkt, vi
skulle till en begravning, när vi
hade kört en liten bit kom
det ett stort lys mot oss och
lyste upp vagn och kört så att
vi hade kunnat se och läsa men
som man hör vid sådana tillfällen
inte säga var vi byta till dagen
efter det märkliga var att endast
min faster och jag såg det men
min farbror hade ej sett något
vi två som såg det var släkt till
den som skulle begravas men ej
han som inte såg, Den döda var född
på min fädernegård och den dag hon
dog var en liten gubbe synlig här

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

5

sid
6

Småland, Kalvsvik
uppt 1917 av Carl
Andersson

5230

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

6.

på vägen men bäst han var rymlig
förmån han, hur kan det förklaras?

Det var då den stora digerdöden
var trodde folket att ett levande
offer skulle ofras och här i Kalvsvik
vid en plats som heter Lindeskullen
grävdes en grav och då kom där
en fattig flicka som de levande
en smörgås om hon blev ned i
graven vilket hon gjorde då hon
det gjort skyflades gravens igen
över det levande offeret

Vi byggde här 1916-1917 när mickarna
hade börjat lita hörde vi sent
på kvällarna hur det byggdes om
denade och jag gick dit men så
fort som jag och min bror kom var

sid
4

5230

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

97

det byst, de gamla förklarade saken så
att då blev det tur på den platsen
när bontarna byggde och förbud
hördes, i vår släkt har folk fö-
se och höra så bant

vid mörningen av hus brukades
mera än en silverpenng för att
folket som bodde där ej skulle
bli fattiga

Jag får en avsluta för denna gång
uppteckningar

Carlhedman